REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURĬ de ANUNȚURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf. Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiecare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 5. Brașov, Joi 9 (22) Ianuarie 1903.

Proiectele de lege militare.

De câteva dile se petrec lucrurĭ însemnate în parlamentul de la Viena și Budapesta.

Scim, că partida Cehilor tinerĭ încheiase un compromis cu partidele celelalte pentru a curma discusiunea asupra propunerilor de urgență și a trece la ordinea dilei. Radicalii cehĭ însĕ, cu totul numai nouĕ inșĭ, n'au vrut sĕ cedeze și au continuat obstrucțiunea, ținênd discursurĭ lungĭ de câte 3—4 óre și mai mult în discuția propunerilor de urgență presentate din partea lor. Ca sĕ suprime obstrucțiunea acestor estremĭ partidele tóte s'au vorbit sĕ țină în permanență camera, până ce radicalii cehĭ vor fi silițĭ sĕ capituleze. Așa s'a și întêmplat și, după-ce treí dile și nouĕ nopțĭ a stat în permanență, obstrucția radicalilor cehĭ a fost înfrântă și s'a putut trece la ordinea dilei.

De acum se crede că pericolul obstrucției este în cât pentru camera din Viena pentru multă vreme delaturat și că Cehii tinerĭ nu vor mai recurge la acéstă armă.

Intr'aceea se ridică pericolul obstrucțiunei în dieta ungară, căcĭ vine la rênd desbaterea proiectelor militare. Cu privire la aceste Kossuthiștii au declarat, că le vor combate prin obstrucțiune și vor trăgăna discusiunea asupră-le până ce va trece terminul ordinar pentru recrutare (luna lui Martie).

In camera austriacă era hotărît a se face astădĭ prima cetire a proiectelor de lege militare, pe carĭ, se dice, tóte partidele marĭ le vor lăsa sĕ trécă fără de ale face opositiune însemnată.

In camera ungară vor fi aduse în discusiune numai Vinerĭ, dér cum am arătat, sub auspicii nefavorabile. Nu numai cei 82 de kosuthiștĭ sunt carĭ combat proiectele militare, dér acum ele se dificultéză din nou chiar și din partea unei fracțiunĭ însemnate a partidei guvernamentale.

Apponyi cu soții sĕi din fost'a partidă „națională“, au aflat de bine a-șĭ formula postulatele deosebite, carĭ le ridică ei în schimbul jertfelor, ce se cer dela țéră prin acele proiecte, Apponyi vrea sĕ rĕmână consecuent cu atitudinea lui de pe vremile lui Coloman Tisza și pretinde dela ministru-președinte Szell sĕ intervină pentru-ca din partea administrației armatei comune sĕ se facă nouĕ concesiunĭ limbei și naționalității maghiare și, cum se esprimă, „suveranității de stat ungare“.

Orĭ cum s'ar judeca procederea lui Apponyi, care e tot-odată președintele camerei, fapt este și rĕmâne, că printr'însa se vede numai încurajată opositiunea kossuthistă și obstrucțiunea ei câștigă șanse.

Cestiunea e fórte delicată, nu numai pentru viitórea posiție a partidei guvernului, ci mai vêrtos pentru unitatea armatei și organisația ei, care e supusă direct dispositiunilor monarchului ca suprem beliduce.

Der și din alt punct de vedere e periculósă nisuința korsuthistă-apponyistă pentru „naționalisarea“ armației comune.

„Orĭ-ce concesiune, ce s'ar face naționalității maghiare în armată, s'ar face în paguba acesteia“ — dice „N. Fr. Presse“ organul principal al liberalilor germanĭ din Austria — „căcĭ de se va începe odată a se introduce curente naționale în instituțiunile armatei sfîrșitul, nu se va mai pute prevede“.

„Mai ales e de temut, că ceeace se va concede odată naționalității maghiare, nu se va pute refusa pentru durată celorlalte naționalitățĭ ale monarchiei. Pentru deosebirea, că ce pretinde Ungaria nu reclamă pentru naționalitate, ci pentru suveranitatea statului ungar, naționalitățile arată puțină pricepere.“

„Décă odată introducerea elementului național se va declara de compatibilă cu puterea de apĕrare, de combatere și de conducere a armatei, atuncĭ ceea-ce se va concede în numele suveranității ungare, se va pretinde în numele egalei îndreptățirĭ naționale și nimenĭ nu póte spune câtă vreme guvernul comun va fi destul de tare a respinge acésta pretensiune.“

Faimele de mobilisare rĕspândite în timpul din urmă, sunt neîntemeiate. Atât oficiósele austriace, cât și cele ungare desmint faimele acestea. Un diar guvernamental din Budapesta dice, că Austro-Ungaria nu-șĭ va ridica nicĭ degetul cel mic pentru micĭ hărțuelĭ în Balcanĭ. Numai décă armata turcéscă se va încurca în lupte mai seriose cu revoluționarii bulgarĭ și macedonenĭ, monarchia va fi necesitată sĕ ia mĕsurĭ, ca încurcăturile sĕ nu degenereze. Monarchia e pregătită pentru tóte eventualitățile, — asta însĕ nu însémnă, că ea ar mobilisa.

Proiectele militare. Se crede, că în ședința de Vinerĭ a camerei ungare se va începe desbaterea generală asupra proiectelor militare. Din incindentul acesta se discută tocmai acum viu în pressa maghiară asupra unui pretins conflict între *Apponyi* și Coloman *Szell* și se dice, că Apponyi ar fi adresat lui Szell o scrisóre, în care își arată îngrijirile și dorințele față cu aceste proiecte, dorințe, carĭ décă nu se vor împlini, Apponyi are sĕ se retragă din postul de președinte al dietei. Diarele guvernamentale combat faimele despre divergențe acute între Szell și Apponyi. Se așteptă cu mare încordare conferența partidului liberal, ce se va ține adĭ Miercurĭ și în care se va discuta și asupra acestor divergențe. — In „Reichsrath“ proiectele s'au pus la ordinea desbaterilor pe diua de adĭ. Cehii tinerĭ nu vor face obstrucție și vor declara, că ei permit desbaterea din considerațiunĭ față cu posiția de mare putere a monarchiei și pentru necesitățile militare.

Etă carĭ ar fi pretensiunile contelui Apponyi:

1. Drepturile limbei maghiare, garantate în art. de lege XII: 1867, sĕ se validiteze în armată. 2) Fondurile militare sĕ fie administrate de ministrul de honvedĭ. 3) In regimentele maghiare ale armatei comune sĕ fi aplicațĭ gradat numai ofițerĭ maghiarĭ. 4) In tóte școlele militare sĕ se predea mai intensiv limba maghiară, literatura maghiară și istoria maghiară.

Consistorul săsesc și limba maghiară. Una din cele douĕ foi maghiare locale aduce scirea, că Consistoriul aug. evang. săsesc din Sibiiu a dat ordin direcțiunilor de la pedagogii, ca elevii acestora sĕ fie obligațĭ în douĕ óre pe sĕptĕmână *a conversa în limba maghiară* și s'a îngrijit ca dispositia acésta sĕ se esecute.

Voce maghiară despre o himeră maghiară. Scim, că *Hoitsy* Pal a publicat deunădĭ o broșură despre „Ungaria mare“. Pressa ungurésca l'a glorificat, căcĭ ceea-ce a scris el în broșura sa, sunt visurĭ frumóse pentru Maghiarĭ. Un imperiu maghiar de la Alpĭ până la Marea négră nu e lucru puțin. Se găsesc însĕ și printre Maghiarĭ ómenĭ cu judecată mai calmă. Étă, de pildă, ce scrie „Alkotmány“:

„De unde șĭ-a luat Hoits sufletul profetic? De unde scie el sĕ spună și sĕ arate pămêntul făgăduinței? Cine l'a condus pe muntele Horeb? Fisica, geologia? Cel ce de obiceiŭ umblă printre stele, étă că s'a uitat pe pămênt și a vĕdut că Ungaria numai atuncĭ va forma un basen deplin, décă țĕrmurii ei vor fi spălațĭ de Adria și Marea négră, décă munții balcanicĭ, carĭ formézá separațiunea apelor, vor fi hotarul ei spre sud. — Tóte sunt frumóse. Un vis minunat. Este însĕ o mare greșélă. Istoria nu e fisică. Relațiile curat naturale nu pot face istorie, ci cel mult décă jócă rol în istorie. Desvoltarea, mărirea, puterea, adecă istoria națiunilor o dirigéză factorii moralĭ. Națiunile nu

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Despre presimțirĭ.

— Fine. —

Incheiăm esemplele de presimțirĭ cu un cas celebru, citat de scriitorul frances *Laharpe* în scrierile sale postume, pentru a căror veritate avem numĕroșĭ martorĭ.

Pasagiul respectiv are în traducere liberă următorul conținut:

„Intêmplarea îmĭ este la scrierea acestor rêndurĭ atât de próspĕtă în memorie, ca și cum s'ar fi petrecut erĭ. Era pe la începutul anului 1788. Mai mulțĭ óspețĭ eram invitațĭ la un coleg al nostru de la Academie. Societatea era compusă din membri de ai diferitelor straturĭ sociale: advocațĭ, academicianĭ, savanțĭ, membrii de la curte. Toțĭ fură ospĕtațĭ bine și erau în cea mai veselă dispositie. Mai ales după ce se servise vinurile de Malvasia și Constantia, veselia trecù marginile prescrise de civilisație și bunăcuviință socială. *Chamfort* ceti nisce povestirĭ blasfeme și pornografice, ér damele din societatea distinsă parisană, ascultară acelea povestirĭ fără sĕ se înroșéscă și fără sĕ-șĭ ascundă fața în dosul evantailului.

După lectura lui Chamfort urmară discuțiunĭ batjocuritóre asupra unor chestiunĭ religióse, ér un pasagiu din „*Feciόra*“ lui Voltaire deslănțui o furtună de aplause carĭ preamăreau filosofia modernă, chemată a rĕspândi „lumina“ în tóte classele societății francese.

S'a esprimat cu acéstă ocasiune speranța, ca lumina și redeșteptarea sĕ producă în curênd în Franța *o revoluțiune*, prin care sĕ se proclame stăpânirea libertății în acéstă țéră binecuvêntată.

Dér în societatea obsedată de o dispositie nebună, se afla un bărbat, care nu participa la veselia generală și își esprimase chiar în diferite rêndurĭ indignarea.

Acest bărbat era *Gazotte*, a cărui atitudine provocà uimire generală, fiindcă nu era în consonanță cu ființa amabilă și desghețată a lui, pe care cu toții avură ocasiune a o cunósce din alte împrejurărĭ.

In momentul, când sgomotul petrecerii își ajunsese apogeul, se ridicà Gazotte și luând cuvêntul ținù următórea alocuție:

„Dómnelor și Domnilor, avețĭ puțintică răbdare. D-vóstrĕ vețĭ trăi și vețĭ vedé cu toții *revoluția*, pe care o dorițĭ cu atâta neastêmpĕr. D-vóstrĕ scițĭ, că eu sunt înzestrat puțintel cu darul profeției. Repet decĭ cu tótă seriositatea, că D-vóstrĕ cu toții vețĭ trăi și vețĭ ajunge revoluția dorită“.

Un hohot de rîsete fù rĕspunsul la aceste cuvinte.

—„In adevĕr nu trebue sĕ fie cineva așa mare măestru, pentru ca sĕ predică revoluția“.

—„Se póte, dér pentru a predice ceea ce vĕ voiŭ spune acuma, trebue sĕ fie cineva un măestru în ale proorociei. Scițĭ D-vóstrĕ ce o sĕ pățițĭ în revoluția, pe care atât de mult o dorițĭ? Scițĭ D-vóstrĕ, carĭ vor fi urmările sigure și neîndoióse ale revoluției?“

„Sĕ audim“ — rĕspunse *Condorcet* cu vorba sa prefăcută și cu aerul de fariseu. „Pentru un filosof nu este lucru neplăcut a asculta pe un profet“.

—„D-vóstrĕ, d-le *Condorcet*, o sĕ vĕ dațĭ sufletul în fundul unei temnițe, vețĭ murì de otravă, pe care o vețĭ lua însușĭ, spre a scăpa din mânile călĕului. Da, vețĭ muri de otrava, pe care o vețĭ purta pururea cu D-vóstrĕ, îndată ce va isbucni „fericirea“ acelui timp“ — fù rĕspunsul lui Gazotte.

La început se produse o consternație generală la audul acestor cuvinte, dér în curênd își aduseseră aminte, că Gazotte era un om, care visa adesea cu ochii deschișĭ, și luară proroacia lui în rîs.

Condorcet rĕspunse: „Cine v'a băgat în cap istoria cu temnița, otrava și călĕul? Cum sunt acestea compatibile cu filosofia, umanitatea și cu stăpânirea rațiunei?“

—„Și cu tóte acestea așa se va întêmpla, după cum am spus'o“, replicà Gazotte. „In numele filosofiei, al umanității și al libertății, sub stăpânirea rațiunei D-vóstrĕ vețĭ avé sfêrșitul, pe care l'am predis. Și cu drept cuvênt se va numi aceea, era rațiunei, căcĭ rațiunea va avé atuncĭ temple și nicĭ nu vor exista în Franța în acea epocă, decât temple de ale rațiunei.“

Chamfort observà la acésta cu un su-

s'au format nicĭ după limba comună, nicĭ după originea comună, ci după *ideĭ comune.* Istoria națiunilor vorbesce clar"....

„La cincĭ-decĭ de anĭ".

In 3 Ianuarie st. v. 1903 s'au împlinit cincĭ-decĭ de anĭ de când a apărut primul numĕr al *„Telegrafului Român"* din Sibiiu (3 Ian. v. 1853)

Din acest incident redacțiunea numitului diar publică în fruntea numĕrului de Sâmbătă sub titlul de mai sus un articol festiv, care articol este urmat de-o reprivire istorică mai lungă întitulata *„Din trecutul diarului nostru"* și scrisă de d-l *Teodor V. Păcățian.*

„...E eveniment, mare eveniment — scrie „Tel. Rom." în articolul de fond — când o fóie trece peste anul al cincĭ-decilea de esistență. Eveniment, care între împrejurărĭ mai favorabile avea sĕ fie altfel serbat, nu așa cum îl serbăm noĭ, fără festivitățĭ, între cei patru pérețĭ tăcuțĭ ai modestei nóstre redacțiĭ".

„Stăm la rĕspântie. In urma nóstră trecutul cunoscut, în fața nóstră viitorul necunoscut. Un trecut de 50 de anĭ, și un viitor de.... cine póte spune și cine póte sci, că de ce durată va fi? Nu este dat omuluĭ sĕ pótă străbate cu mintea sa tainele viitoruluĭ!...

„...Suntem la rĕspântie. Nu scim cum va fi drumul ce-l vom face în noua jumĕtate de veac... Intrăm în ea cu *dorințe* nouĕ și cu *nădejdĭ* nouĕ..."

Vorbind mai la fine de încrederea în vitalitatea poporuluĭ român, în mânile căruia e depus nu numai presentul, ci și *viitorul* „Tel. Rom." dice:

„Și acest viitor plăcut și prielnic are sĕ-i fie, decă va rĕmâné *sub scutul bisericei,* care l'a trecut prin atâtea primejdiĭ în trecut, décă nu va pretinde mai mult decât aceea ce-i compete și ce e al sĕu și décă își va păstra nemărginita încredere în puterea de sus, care tóte le întocmesce după a sa înțelepciune"...

In fine esprimă dorința, ca puterea nevĕdută de sus sĕ ocrotéscă biserica, ferindu-o de orĭ-ce sguduirĭ, și sĕ pórte grije și de poporul român.

„...pentru-ca ce-i ce se vor întruni peste altă jumĕtate de veac, spre a serba jubileul de 100 de anĭ de la înființarea diaruluĭ acestuia, sĕ fie mai bogațĭ în positivă mângâiere, decât noi cei de astădĭ, și fericițĭ și mulțumițĭ cu posiția, pe care poporul român și-o va fi creat în acéstă patrie....

Noi dela diarul „Gazeta Transilvaniei", care este cu trei lustrurĭ mai bĕtrân decât diarul dela Sibiiu, le urăm confraților noștri ca „Telegraful Român" sĕ vadă după alțĭ 50 de anĭ dorința lor împlinită.

Fiind-că însĕ acésta numai atuncĭ se va puté întêmpla, decă, pe lângă ajutorul luĭ Dumnedeu și scutul bisericeĭ, ne vom sci ajuta noi înși-ne, conlucrând cu sinceritate, devotament și abnegare deplină la marea clădire a bunăstăriĭ și a progresuluĭ națiuneĭ nóstre, le mai urăm confraților noștri, ca mai întâiu de tóte sĕ se realiseze dorința lor fierbinte, ce dênșii o trec cu acéstă ocasiune din vechia în noua jumĕtate de veac a esistenței „Telegrafuluĭ Român" dorința *„de a vedé odată întrupată solidaritatea națională"*, a căreia împlinire atîrnă dela stăruințele desinteresate ale tuturor.

Precum în trecut, așa și în viitor „Gazeta Transilvaniei" va da confraților dela „Telegraful Român" concursul sĕu deplin și sincer, orĭ de câte orĭ îĭ va întêlni pe acest teren al conlucrăriĭ frățescĭ pentru binele și fericirea poporuluĭ.

Compromisul vamal austro-ungar.

In ședința de la 16 Ianuarie a făcut ministrul president Coloman *Szell* mult așteptatele declarațiunĭ cu privire la compromisul vamal dintre Ungaria și Austria Nu vom întra în meritul discursuluĭ luĭ Szell, vom da însĕ din el în schițare generală ceea-ce a dis despre *alianța vamală,* despre *tariful vamal* și despre cestiunile, carĭ stau în legătură cu acestea.

Alianța vamală ar fi sĕ se încheie pe timp de 10 anĭ. Textul primit de ambele guverne este același, care a fost stabilit și primit la 1877 și 1887 privitor la *tariful vamal comun.* In patru puncte esențiale însĕ s'a făcut abatere de la textul vechiŭ. De astă dată se dispune pentru prima óră în lege și nu printr'o lege deosebită, asupra cheltuelilor administrației vămilor. Austria a urcat cu 5 milióne cor. în favorul sĕu cheltuelile împreunate cu administrarea vămilor. Ungaria cheltuesce din parte-i 1 milion 600,000 coróne (mai înainte cheltuia numai 900,000 cor.) A doua abatere de la legea veche constă în aceea, că vechile regulamente vor fi înlocuite cu regulamente nouĕ privitóre la administrarea vămilor. Se mai fac alte două abaterĭ de natură mai neînsemnată.

Condiția alianței vamale este, ca pactul octroiat în Septemvrie 1899 în Austria prin § 14, sĕ fie ridicat la valóre de lege și în Austria, orĭ cel puțin sĕ fie aprobat pe cale parlamentară.

După constatările acestea, Szell a vorbit despre *tariful vamal,* una din cestiunile cele mai însemnate. El a accentuat și s'a pronunțat pe larg asupra favoruluĭ ce l'a dobândit Ungaria prin taxele *vamale agrare* Apoi în liniamente generale a arătat taxele *vamale industriale,* carĭ s'au stabilit în favorul Austriei. Taxele vamale agrare vor fi binișor urcate. Étă o mică scală:

		coróne.		max. cor.	min cor
Grâu	a fost	3·57	va fi	7·50	6.30
Sĕcară	„	3·57	„	7·—	5·80
Orz	„	1·79	„	4·—	2·80
Ovĕs	„	1·79	„	6·—	4·80
Bob, mazere	„	2·38	„	4·50	—.—
Făină	„	8·93	„	15·—	—·—
Strugurĭ próspețĭ	„	23·—	„	40·—	—·—
Nucĭ	„	11·90	„	20·—	—·—
Prune	„	11·19	„	14·—	—·—
Sĕm. de trifoiŭ	„	1·19	„	10·—	—·—
Sĕmințurĭ	„	—·—	„	30·—	—·—

Tot așa se vor urca și taxele pentru vite:

		cor.		cor.
Boi	a fost	35·—	va fi	60·—
Taurĭ	„	9·—	„	30·—
Vacĭ	„	7·—	„	30·—
Juncanĭ	„	7·—	„	18·—
Vițeĭ	„	3·50	„	5·—
Rîmăt. până la 120 kil.	„	7·14	„	10·—
„ peste 120 kil.	„	7·14	„	14·—
Caĭ până la 2 anĭ	„	23·—	„	100.—
„ peste 2 anĭ	„	23·—	„	10 —

Se urcă de asemenea vama pe ouĕ, unt, unsóre.

In privința taxelor vamale industriale se urcă vama pe țĕsăturile de bumbac mai fine și pe articolele de mĕtăsărie.

Se dă o protecțiune deosebită mai ales industriei de hârtie, obiectelor de cauciuc, industriei de lemn, construcțiilor de fier, industriei de mașinĭ etc. De asemenea cognacului, șampaniei, cărnei și legumelor în stare de conserve, pieilor de talpă hârtiei colorate etc. Firesce, prin acésta se face favorurĭ marĭ *industriei austriace;* care va fi astfel încă și mai mult protegiată, și Ungaria va cumpĕra mai scump.

După acésta Szell a vorbit despre cestiunile, carĭ stau în legătură cu pactul.

In privința *comerciuluĭ de animale* s'a susținut învoiala de până acum. S'a garantat decĭ și pe viitor liberul comerciŭ între cele două state. Numai la rîmătorĭ s'a făcut óre-care restringere, și anume: *a)* Rîmătorii de prăsilă, carĭ se adună din ținuturĭ infectate, vor fi pușĭ sub o carantină de 35 dile la graniță. Ungaria a esportat până acum în Austria rîmătorĭ în valóre de 5 milióne cor. Szell a esprimat dorința, ca Ungaria sĕ esporteze mai ales rîmătorĭ îngrășațĭ; *b)* Pentru *rîmătorii îngrășațĭ* e garantat dinpotrivă liberul comerciŭ. De pe teritoriul neinfectat, importul în Austria e liber cu desăvîrșire. Este permis a esporta rîmătorĭ grașĭ și de pe teritoriu infectat, și e oprit numai esportul din ocólele infectate.

Taxa de transport la transporturile pe Dunăre, va înceta. Se va desființa și contribuția *magazilor austriace,* și dare vor plăti numai birourile private, sĕu magaziile private ale fabricanților austriacĭ, carĭ au deposite în Ungaria. In schimb se desființéză și în Austria contribuția ce s'a plătit până acum acolo, din partea magaziilor de făinurĭ ungare.

Contribuția după rentă încetéză în Austria. Dobândile după valorile de stat ungare nu vor fi supuse dăriĭ. Mĕsura acésta însĕ nu se va aplica și față cu valorile ipotecare.

Se menține *vama pe cereale în Tirol.*

La *conversiunea datoriilor comune* s'a stabilit în principiu, că Ungaria e în drept a amortisa sĕu a plăti total capitalul ce-i revine.

Clausa vămii pe vinurile italiene se va pune în discuție cu ocasia convenției cu Italia, și Szell nicĭ nu s'a pronunțat asupra ei.

In fine a cetit ministrul așa numita *clausă de loialitate* și procesul verbal luat asupra acestei clause. Ministrul president a accentuat verbal dreptul guvernuluĭ ungar privitor la părtinirea industriei indigene.

*

Partidul guvernamental a făcut ovațiunĭ luĭ Szell, dând și prin acésta sĕ se cunóscă, că partidul e mulțămit de resultatele ce le-a dobândit Szell în tratările cu guvernul austriac.

Din partea koșuthiștilor a vorbit Francisc *Kossuth,* recunoscând că taxele agrare sunt favorabile Ungariei, însĕ desaprobă taxele industriale, carĭ păgubesc îndusția Ungariei. După Kossuth, noul compromis e mai rĕu de cât cel vechiŭ.

Szell a apĕrat cu mare patos opera sa.

Inmormêntarea protopopuluĭ Petric.

Lunĭ, în 6/18 Ianuarie, diua de Botéză, s'a sĕvîrșit ceremonia funebră a regretatuluĭ nonagenar, protopopul I. Petric. La órele 2 p. m. spațiósa biserică a Sf. Niculae din Scheiŭ gemea de lume. Erau representate tóte clasele societățiĭ române din Brașov și împrejurime. Numeróse deputațiunĭ din cler și mirenĭ înconjurau sicriul celuĭ ce în viéța sa fusese atât de mult venerat. Toțĭ veniră sĕ-i dea ultimul onor. Din Rĕșnov în special, care a fost locul natal al repausatuluĭ, s'a presentat o deputațiune de 40 inșĭ sub conducerea d-luĭ învĕțător pensionar *G. Proca.* Lângă sicriu inconsolabila soție, — care îi fusese tovarășa vieții timp de 64 anĭ, — înconjurată de membrii familiei. Corpul regretatuluĭ protopop era în sicriu descoperit, având o seninătate și o blândețe estraordinară în trăsăturile feței. Par-că durmia. Ceremoniile funebre le-a sĕvîrșit d-l Dr. Eusebiu *Roșca,* directorul seminariuluĭ din Sibiiu, asistat de protopopii *Voina, Baiu-*

---

rîs sarcastic: „Pe onórea mea, d-vóstrĕ nu vețĭ fi sacerdote la un asemenea templu".

Gazotte: „Sper și eu, însĕ D-vóstrĕ, d-le Chamfort, care vețĭ ajunge un asemenea sacerdote — și încă unul dintre cei mai vrednicĭ. — D-vóstrĕ vĕ vețĭ tăia vinele cu briciul și cu tóte că vĕ vețĭ face 22 de tăieturĭ, totușĭ nu vețĭ muri decât peste câteva lunĭ după aceea".

Toțĭ se uitau neîncrĕdĕtorĭ unii la alții și pe urmă începură din nou a rîde.

Gazotte: „D-vóstre d-le Vicq-d'Azyr, D-vóstre nu vĕ vețĭ deschide însușĭ vinele, dér vĕ vețĭ lăsa sânge într'o singură di de șése orĭ dup'olaltă — pentru ca sĕ fițĭ mai sigur de efect — și în nóptea următóre vețĭ muri.

„D-vóstrĕ, d-le *Nicolai,* vețĭ muri pe eșafod... D-vóstrĕ, d-le Bailly, de asemenea".

— „Slavă domnuluĭ", întrerupse *Boucher,* „pe cât vĕd eu, d-l Gazotte îi are în vedere numai pe academicianĭ și îi esecută în mod îngrozitor, dér eu, slavă Domnuluĭ.."

Gazotte: „Și cu tóte acestea și d-vóstrĕ vețĭ sfîrși pe eșafod".

„Ah!" strigară acum din tóte părțile „punem rĕmășag, că a jurat sĕ ne piardă pe toțĭ".

Gazotte: Nu eu am jurat.

„Ei, dér cum? Fi-vom subjugațĭ de Turcĭ sĕu Tătarĭ?"

Gazotte: „Dómne feresce! Am spus că atuncĭ va stăpâni numai rațiunea. Aceia, carĭ vĕ vor trata astfel, nu vor fi de cât nisce *filosofĭ,* carĭ în fie-care moment vor purta în gură aceleașĭ frase, pe carĭ le-ațĭ repetat adineaorĭ. Ei vor repeta aceleașĭ maxime și ca și d-vóstrĕ, vor cita versurĭ din Diderot și din „Fecióra..."

Acum începură sĕ-șĭ șoptéscă unul altuia în urechĭ! „A înebunit! De sigur glumesce! Noi scim, că-i place sĕ aplice în glumele sale elementul miraculos".

„Da" rĕspunse *Chamfort,* „însĕ acest element miraculos nu e de loc inveselitor. Mirósă, a furcĭ... Și când se vor împlini tóte acestea, d-le Gazotte?"

Gazotte nu rĕmase dator cu rĕspunsul: Inainte de a trece șése anĭ, tóte acestea se vor împlini.

Laharpe rĕspunse: „Minunea minunilor! Din norocire, pe mine m'ațĭ lăsat afară din joc".

Gazotte îĭ replică: „Cu d-vóstrĕ se va întêmpla de asemenea o minune. d-le Laharpe, și încă o minune din cele mai marĭ, căcĭ d-vóstrĕ, da, d-vóstrĕ, vețĭ deveni .... creștin".

Un nou hohot de rîsete isbucni în societate și toțĭ dedeau din cap, ca semn de îndoiélă.

„Ah!" — observă *Chamfort* — „acuma mi-a revenit liniștea, căcĭ decă nu vom peri, până se va face Laharpe creștin, atuncĭ cu toții vom fi nemuritorĭ".

Acum luă cuvêntul Madame *Grammont:* „cel puțin noi, femeile, suntem norocóse, de óre ce în revoluție noi nu avem nicĭ o valóre. Cel puțin nu ne ia nimenĭ la rĕspundere. Sexul nostru ne este pavăză".

Gazotte: De astă-dată nu ve va scutĭ nicĭ sexul D-vóstrĕ. Și chiar décă nu vĕ vețĭ amesteca în nimica, totușĭ vețĭ fi tratate d'avalma cu bărbații.

— „Ce spunețĭ, d-le Gazotte? d-vóstrĕ predicațĭ astădĭ peirea lumeĭ".

— „Asta nu o sciu, dér ceea ce sciu este, dómnă ducesă, că D-vóstrĕ și multe alte dame vețĭ fi aruncate în carul călĕuluĭ, cu mânile legate la spate și vețĭ fi conduse la eșafod", rĕspunse Gazotte.

Ducesa rĕspunse, încă tot glumind: „Ah, sper cel puțin, că-mĭ vor pune la disposiție un car împodobit cu draperiĭ negre".

Gazotte: „Nu, Dómnă. Dame mai marĭ de cât D-vóstrĕ încă vor trebui sĕ mérgă cu mânile legate la spate în carul călĕuluĭ".

Cuvintele acestea provocară în societate o adevĕrată consternație. Toțĭ erau de părere, că Gazotte a mers prea departe cu gluma. Spre a mai atenua impresia lugubră, întrebă Madame Grammont: „D-le Gazotte! Dér cel puțin îmĭ vor acorda un duhovnic?"

— „Nu, dómnă, nicĭ considerația acésta nu o vor avé față de d-vóstrĕ și față de tóte celelalte dame.... Numai ultimul condamnat va obține din grație un duhovnic și acesta va fi..."

Aicĭ se opri Gazotte și sudorile îi curgeau ca mărgelele de pe frunte.

— „Ei, cine va fi norocosul muritor, care va avé acest favor?" întrebă cineva ironic.

— „Acest privilegiu, unicul și ultimul

lescu și alți vr'o 14 preoți din oraș și din tractul protopopesc. Cântările le-au executat cantorii de la Sf. Niculae și de la biserica din cetate.

Dintre onorațiorii, carî erau de față, am remarcat pe d-l fișpan contele Ștefan *Lazar*, generalul de brigadă Iosif *Tappeiner*, vice-șpanul Dr. *Jekel*, primarul Francisc *Hiemesch*, inspectorul școlar Dr. *Pinter*, prim-notarul comitatului *Panczel* ș. a. Din partea bisericei catolice era de față o deputațiune compusă din parochul abate Edmund *Neuriehrer*, epitropul Ștefan Verzar și un capelan. Biserica evanghelică a fost representată prin decanul Dr. *Herfurth*, paroch în Cristian, care s'a presentat în roba de ceremonii.

După sĕvîrșirea prohodului, părintele protopop *V. Voina* a ținut o predică funebră mișcătóre, în care a relevat momentele mai însemnate din viéța și activitatea blândului și neobositului protopop Petric.

La sărutarea cea din urmă era emoționantă scena când foștii fiî sufletescî ai decedatului se îmbulzeau în jurul cosciugului spre a-i da între lacrimî de jale ultimul semn de iubire. Sicriul a fost ridicat apoi de 14 preoți și condus, încunjurând altarul, la mormênt.

Pe la órele 4 fără un sfert rĕmășițele pământescî ale regretatului protopop Petric erau acoperite de țĕrină. Odihnéscă în pace!

SCIRILE DILEI.

— 8 (21) Ianuarie

„Pentru agitație contra națiunei maghiare.“ Diarul sêrbesc *„Branik“* a publicat un articol semnat de Dr. Stanoi Stanoievicî sub titlul „Politică scurt vĕdĕtóre“, în care procurorul din Seghedin a găsit motive de a intenta numitului diar proces de presă. Acest proces este sorocit pe diua de 6 Februarie în fața curții cu jurați din Seghedin. Autorul nefiind supus ungar, rĕspunderea a luat'o asupra sa redactorul responsabil Ioan *Pericĭ*.

— Un alt proces de presă de natura celui de mai sus se va judeca la curtea cu jurați din Budapesta în diua de 23 Februarie. Aicĭ va fi tras la rĕspundere *Hurban* Svetozar, care a publicat de asemenea un articol „agitatoric“ în colónele diarului „Narodnie Noviny“.

Bobotéza în Bucurescĭ. La órele $11\frac{1}{2}$ dim. s'a sĕvêrșit sfințirea apelor, la pavilionul de pe cheiul Dîmboviței, de către Metropolitul Primat, cu clerul metropolitan, în presența Regelui și însoțit de principele Ferdinand și înconjurat de curtea regală. La acéstă ceremonie au asistat miniștrii, președinții corpurilor legiuitóre, ai înaltelor curți, primarul capitalei, generalii și alți oficerî superiorî, funcționarii superiorî ai statului etc. etc. In momentul când Metropolitul Primat a pus sfânta cruce în apă, tunurile de pe Dealul-Spirei au dat obicinuitele salve. După sĕvêrșirea rugăciunilor, M. S. Regele, înconjurat de statele-majóre, a primit defilarea trupelor în fața pavilionului ceremoniei.

Mandatul din Năsĕud. Deputatul *Beck* Marcel, ales în cercul electoral al Năsĕudului, șî-a depus mandatul. In urma acésta se va face alegere nouă. Candidațî sunt: Ioan *Ciocan*, care la ultima alegere a rĕmas în minoritate, și proprietarul *Milko* Endre, ambii cu program liberal-guvernamental.

Pentru masa studenților universitarĭ din Clușiŭ. D-l Alexe *Pocol*, proprietar de mine din Valea Borcutului, a dăruit pentru masa academică înființată în Clușiŭ de către institutul de credit și economii „Economul“, suma de 100 coróne. Fapta acésta nobilă se laudă de sine.

A murit Blowitz. In Paris a repausat în diua de 18 Ianuarie Blowitz, corespondentul de acolo al diarului engles *Times*. Blowitz era în etate de 77 anî și 32 de anî a funcționat în calitate de corespondent al marelui diar din Londra. Lui i-se atribue întroducerea intervievurilor în presă. Pe timpul congresului din Berlin a interviewat pe însușî cancelarul Bismarck, care de altmintrea era inaccessibil pentru interviewurî. Unele diare făcêndu i necrologul, spun, că ar fi fost de origine ceh. Adevĕrul este, că era originar din Blowitz (Boemia), ér numele lui era Enric Adolf *Opper*. După naționalitate era Evreu. Eduard *Drumont* îl citéză pe Blowitz ca specimen de „internaționalismul inexorabil“ al rassei evreescĭ. In volumul II al monumentalei sale opere *„La France juive“* la pag. 218 (ed. 115 din 1887) Drumont scrie:

„Intr'o di cu ocasiunea inaugurării *trenului fulger*, regina României îl întrebă pe Blowitz, care îi este patria. „Mon Dieu, Majesté, répondit le Juif, je n'en sais rien, je suis né en Bohême et je vis en France, où j'écris en anglais.“ (Majestate, rĕspunse jidovul, nicĭ nu sciu bine: sunt născut în Boemia, trăiesc în Franța, unde scriu englezesce.)

O nouă fóie sĕptĕmânală. In Bistrită a început sĕ apară o nouă fóie sĕptĕmânală sub titlul *„Revista Bistriței“*. Ca proprietar-editor semnéză d-l Dr. Victor *Onișor*, cunoscut deja publicului nostru din publicațiunile sale, ér redactor responsabil d-l G. M. *Ungureanu*. In același timp *„Revista Ilustrată“*, care eșia în Bistriță tot sub direcțiunea d-lui Dr. Onișor, a încetat de a mai apare.

Logodne. D-l Dr. Ioan *Bunea*, profesor la gimnasiul din Brașov, s'a logodit cu d-șóra Leontina *Onițiu* din Sibiiu. — D-l Dr. George *Drimba*, candidat de advocat, s'a logodit cu d-șóra Lenița *Cernea* din Făgăraș. — Adresăm tinerelor pĕrechĭ felicitările nóstre.

Procesul de pressă al lui Vasile Mangra. Tabla r. (Curtea de apel) din Timișóra a desbătut în 17 Ian. recursul lui Vasile Mangra contra decisiunei camerei de punere sub acusație a tribunalului, prin care se respinsese acțiunea lui Mangra contra luĭ Măglaș. Curtea de apel n'a dat loc recursului și a admis punctul de vedere desfășurat de apĕrătorul Dr. *Fáy*, care susținea că Măglaș a fost de bună credință, când a dat publicității materialul referitor la vicarul Mangra.

Furtul din Careii-marĭ. Am amintit deja despre furtul săvĕrșit la cassieria din Careii-marĭ, unde un făptuitor necunoscut spărgĕnd cassa de fier, a luat banĭ de dare în suma considerabilă de 200.000 coróne. Acuma se scrie din Cernăuțĭ, că hoțul a fost prins în capitala Bucovinei și se chiémă Reisz Heršu.

Impușcarea primarului din Oșand. Am amintit la timpul sĕu de casul din Oșand, unde primarul Tóder Dulo a fost omorît de un glonț de pușcă îndreptat asupra lui prin ferĕstră. In urma cercetărilor bănuielile au cădut asupra lui Petru Foaită și Mitru Țetu, carĭ au fost deținuțĭ și transportațĭ la arestul preventiv al procuraturei din Oradea-mare.

Fecior îmbrăcat în haine de fată. Maria Rechitoiu din Lupșa voia sĕ trécă însoțită de două fete pe la Predeal în România. Una din fete însĕ nu era fată, ci coșcogea flăcău. Era Nicolae Momernea din Lupșa, care neavênd pașaport s'a adăpostit sub aripele Mariei, care avea pașaport pentru sine și pentru două fete. Descoperindu-i-se sexul Nicolae, a fost adus la poliția din Brașov, împreună cu Maria Rechitoiu.

Scirĭ locale.

Bobotéza. Pe lângă o mare afluență a publicului, s'a sĕvêrșit și în anul acesta ceremonia sf. Botez la biserica sf. Adormirĭ din cetate cu pompa obicînuită. O companie a regimentului de infanterie 50 din garnisónă a eșit cu musica, făcênd în piață în fața bisericei onorurile militare în decursul sfințirei apei. La serviciul divin, care a fost oficiat de păr. protopop B. *Baiulescu* și de capelanul militar păr. *Fizeșianu*, a asistat d-l general de brigadă *Tappeiner*, colonelul *Rieger* și alții mai mulțĭ oficerĭ superiorĭ din localitate. Corul condus de înv. Stoicovicĭ a ridicat mult solemnitatea. — La biserica sf. Nicolae din Scheiŭ serviciul divin în diua de Bobotéză ca și în celelalte sĕrbătorĭ ale Crăciunului, a pierdut din pompa sa obicĭnuită prin faptul, că a lipsit corul. — In biserica grecéscă nicĭ nu s'a ținut serviciu divin, din causa neînțelegerilor între cei doi preoțĭ și între epitropii bisericei. Unul dintre preoții grecĭ a asistat la serviciul de la biserica română din cetate.

Pentru masa studenților din Blaș și Brașov. D-l Dr. Ioan *Popp*, medic militar superior de stab și comandant al spitalului militar din Brașov, ne trimite suma de *60 cor.* cu rugămintea de a o transmite mesei studenților din Blașiŭ și Brașov în proporțiunea specificată în rêndurile, cărora cu plăcere le dăm aicĭ loc:

„Sciind din tinerețele mele — dice d-l Dr. Popp — de multele neajunsurĭ și năcazurĭ, cu carĭ au a se lupta studenții sĕrmanĭ, și în plăcuta aducere aminte de gimnasiul din Blașiŭ unde am avut și eu norocirea a studia 3 anĭ — dau cu ocasiunea dilei mele onomastice pentru masa studenților sĕracĭ din Blașiŭ 50 coróne, și pentru masa studenților din Brașov 10 coróne“.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat: dela d-- prof. *Dr. I. Bunea 10 cor.* și de la d-l *Dr. Ioan Hossanu 10 cor.* din incidentul dilei onomastice a d lor; ér de la d-l și d-na *Nicolae și Maria Grădinar* au întrat *20 cor.* întru amintirea strămoșului lor, a rĕposatului protopresbiter Ioan Petric. Priméscă marinimoșii donatorĭ cele mai vii mulțamite. — *Direcț. scol. medii gr. or. rom.*

Repetiția de „Romana“. Firul repetițiilor inițiate de tinerimea română din Brașov și întrerupt din causa sĕrbătorilor, se va relua mâne, *Joi în 22 Ianuarie.* Repetiția de mâne se va ținé tot în sala albastră a Redutei. Sperăm, că on. public român își va da și de astă-dată binevoitorul concurs sciind, că animația și caracterul familiar al acestor repetiții nu lasă nimic de dorit.

Concertul musicei comunale în favorul cassei bolnavilor, pe care l'am anunțat deja, se va ținé în séra de *5 Febr.* în sala cea mare a Redutei, cu următorul program: 1) *Marș festiv*, de Krause. 2) *Phèdre*, uvertură de Massenet, 3) *Sohatz Valzer* de Strauss. 4) *a) Im Herbst* — de Tschaikovsky b) *Ballnachtszauber*, de Volstedt, 5) *Serenade* cu violoncello (d. Ulbrich) Volkmann. 6) *a) Allegretto, b) Menuetto* din simfonia militară de Haydn. — Societatea fil-armonică își va da binevoitorul concurs. In ultimul numĕr va debuta și școla preparatorie a societății, așa că orchestra va numĕra 70 persóne. După tóte acestea se speră, că vom avé o festivitate musicală din cele mai interesante.

Mulțumită publică.

Din tristul incident al morții mult regretatului și neuitatului meu soț, acum fericitul *Ioan Petric* fost protopresbiter gr. or. al Brașovului, am avut mângâierea de a primi din apropiere și depărtare, numĕróse și calde expresii de condolență. In adêncile mele bĕtrânețe 'mĭ este imposibil, ca sĕ rĕspund la fie-care în particular, de aceea îĭ rog pe toțĭ amicii și binevoitorii mei și ai familiei mele, ca pentru prețiósa lor atențiune și bunăvoință, sĕ priméscă pe acéstă cale sincera mea mulțumită.

Brașov, în 19 Ianuarie 1903.

Vĕd. Zoe Petric.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 21 Ianuarie. Partidul independist a hotărît, ca sĕ combată cu tóte armele posibile parlamentare proiectul de recrutĭ și sĕ zădărnicéscă ridicarea lui la valóre de lege.

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 20 Ianuarie n.

Europa: Schahiroglu propriet.r, Bucurescĭ; Moess, Iaurin; Gergely, Pesta; Pick, Nelkon, Viena.

Bucurescĭ: Magyarosy, Clușiŭ; Sonnenfeld, Viena; Deutsch. A. Iúlia; Deutsch, Pesta.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

---

ce-i va mai rĕmâné.... va fi.... va fi reservat... regelui Franței“.

La aceste cuvinte, stăpânul casei se duse la Gazotte și dise:

„D-le Gazotte, gluma d-vóstrĕ a durat cam mult. Ați mers prea departe și prin acésta ațĭ blamat nu numai societatea nóstră, dér v'ațĭ blamat și pe d-vóstră însuși“.

Gazotte se ridică și voi sĕ plece, dér Madame Grammont, sperând sĕ contrabalanseze efectul deprimător, se adresă către Gazotte: „După ce ne-ai prorocit tuturor un sfîrșit atât de glorios, spune-ne ceva și despre propria d-vóstră persónă“.

Gazotte tăcu câte-va minute, apoi începu:

„Ați cetit, Dómnă asediul Ierusalimului, scris de *Iosephus Flavius?*“

—„Firesce. Cine n'a cetit pe Iosephus Dér sĕ lăsăm acésta la o parte. Considerați, ca și cum nu l'aș fi cetit“.

— „Ei bine, dómnelor și domnilor! In cursul acelui asediu, un om a umblat șépte dile în șir în jurul orașului în fața asediaților și asediatorilor și striga necontenit: Vai ție Ierusalime! Vai și mie! Și în a șéptea di, tocmai când își termină vorba, îl nimeri o piétră asvêrlită dintr'o mașină a dușmanilor și îl sfășia în bucăți“.

După acéstă Gazotte își făcu reverența și plecă.

Istoria revoluției francese ne dovedesce, că profețiile lui Gazotte au fost drepte și că întêmplările anunțate de dênsul s'au împlinit până la o iotă.

Laharpe fu arestat și dus în temnițele din Luxenburg, unde captivitatea și etatea au dat spiritului sĕu o altă direcție După ce fu liberat, a mai trăit până la 1803, când murĭ avênd cu desĕvêrșire alte convingerĭ religióse. Crema societății francese și mulțĭ savanțĭ, academicianĭ etc. între carĭ și cei apostrofațĭ de Gazotte în acea memorabilă séră, precum și el însușĭ și-au sfêrșit viéța în modul, cum le fusese prorocit.

Esemplul citat și de care ne garantéză *Laharpe* arată, că presimțirile se întind chiar și la epoce mai îndepărtate și pot avé înfățișarea de observațiunĭ di recte spirituale, fără caracter simbolic.

o ...

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov, se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Pribeag, ediţia I ă de Ioan Iosif Sceopul Preţ. cor. 1. 50 b. pl. 10 b. porto.

Poesii de Al. A. Macedonski. Preţ. 3 cor. pl. 20 b. porto.

Scriitorĭ, cetitorĭ şi criticĭ de N. Rădulescu-Niger 50 b. plus 5 b porto.

Lira Sionului séu cântarea sĕrbătorilor de Aron Boca Velchereanu 50 b. plus 10 b. porto.

Taina norocului séu Povestea satului Nemernicenĭ de Tache *Brânduş*. Acésta carte e fórte potrivită pentru poporul nostru şi costă 1 cor. (+10 b. p.)

Balade poporale de Avram *Corcea* costă cor. 1 60 plus 10 b. porto. Pentru România 3 lei 20 b.

Banca de şcólă de I. *Dariu*, 30 b plus 10 b. p.)

Disciplina în serviciul educaţiunii de I. *Dariu*, 40 b. (plus porto 10 b.

Idealul învĕţătorului român de *I Dariu*, 40 b (plus porto 10 b.)

Tragedia Calvarului de abat Henry Bolo traducere în românesce de membrii soc. de lect. „Inocenţiu M. Clain“ din (Blaşiu. Preţu 2 cor. pentru România 3 lei plus 20 b. porto).

Lilice dela Pind, poesii macedonene-originale şi daco-române de P. *Vulcan*, cor 2 (pl. porto 10 b)

Cartea Sătenului, novele de Em. *Părăeanu* cor. 1 (pl. 5 b. por.)

„In vĕltóre“ novele şi impresii de *Vlăhuţă*, cor. 1·25 (porto 10 b.)

„Amicul tinerimei“, Anul I. fóiă de cunoscinţe folositóre de prof. I. *Moisil*-legat în păreţĭ tarĭ costă 5 cor. (por. 20 b.)

Povestea despre prinţul Ahmed al Kamel séu Pribeagul îndrăgostit Tradusă de *Dr. T.* Preţul 60 b. (+6 b. porto.

Buchetul, culegere de cântărĭ bĕtrânescĭ şi naţionale de I. Pop Reteganul. Preţul 50 b. (cu porto 56 b.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viéţa Românilor bihorenĭ, de *L Rudow-Suciu.* 148 pag. 8⁰. Preţul. 1 cor. (+ 10 b. porto.)

Rîsete şi zîmbete, de *T. V. Gheaja*, cu 254 de anecdote, păcăliturĭ şi povestirĭ glumeţe. Preţul 60 b. (cu posta 70 b.)

125 chiuturĭ de carĭ strigă feciorii în joc, de *I. P. Reteganul* Pr. 24 b. cu porto 30 b.

Nopţĭ de érnă. novele pentru popor, de *George Simu.* Conţine novele cu tendinţe morale. Form. 4⁰ 250 pag. Preţul cor. 1.20 (cu posta cor. 1.30)

Opşagurĭ, cât cioplite cât pilite şi la lume împărţite, de *I. P. Reteganul.* Vre-o 60 de poesii glumeţe. Pr. 80 b. (+ p. 10 b.)

Schiţe din Italia de Teodor *Bulc*, preţul 2 cor. (+ 20 b. porto).

Amintirĭ din Grecia de Teodor *Bulc*; preţul cor. 1.20 (plus 10 b. porto).

Poesii poporale despre Avram Iancu adunate şi publicate de Simeon Fl *Marian* Preţul 1 cor. (+ 10 b. porto)

Musa Someşană, poesii poporale din jurul Năsĕudului, culese de *Iuliu Bogdan*. Preţul 50 b. (cu posta 56 b.)

Teoria dramei cu un tractat introductiv despre frumos şi artă de prof. Dr. Iosif *Blaga*. Preţul coróne 3.60 (plus 30 b porto.)

Nu mĕ uita! Colecţiune de versurĭ pentru ocasiunĭ funebralĭ. Aranjată prin N. F. *Negruţiu*. Ediţ. IV. Preţul 50 banĭ. (+ 5 b. p.)

Bocete ad că **Cantărĭ la morţĭ**, adunate de *I. Pop-Reteganul.* Preţul 80 banĭ. (+ 10 b. p.)

Antropomorfisme şi Antiantropomorfisme în limba română de *Nicolae Sulică*. In limba nóstră scrierile de felul acesta sunt rare şi scrierea acésta a d-lui profesor la gimnasiul român din loc Nic. Sulică se distinge nu numai prin conţinutul sĕu bogat şi sistematic, prelucrat după stricta metodă scienţifică, ci şi prin limbagiul sĕu scris la înţelesul tuturor. Autorul e cunoscut şi din scrierile sale folklorice filologice de până acum. Preţul 80 banĭ (+ 5 banĭ porto.)

Călindarul Plugariului.

A apărut şi se póte procura de la tipografia *A. Mureşianu* — Braşov, „**Călindarul Plugariului**“. Preţul, cu porto, **25 cr.** (50 banĭ).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obicĭnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor şi cele poştale, scala timbrelor, Mĕsurile, târgurile din Ardeal şi Ungaria şi lista advocaţilor românĭ.

In *partea literară* vedem portretul bine reuşit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Sĕ-l urmăm“). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cincĭ într'o păstaie (poveste de Andersen), Lulĕua lui moş Radu, Legenda pământului şi a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume“ (poesie în dialect bănăţenesc) de regretatul tinĕr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este şi în acest an bine representată prin următórele articole: „Duşmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor“ de A. Boldor, „Causele de ce semĕnăturile sunt rele“ de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricăcióse pomilor şi viilor“, „Ce plătesce banul şi cum il cruţăm noi?“

După partea economică urméză pe mai multe paginĭ diferite *„poveţe“*, apoi „Diverse“ şi în fine „Anecdote şi Glume“.

Ca adaos sunt şi anul acesta o mulţime de anunţurĭ.

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Ianuarie n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	121 —
Renta de coróne ung. 4%	99 40
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	93 70
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	99.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	99 20
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.80
Impr. ung. cu premii	201.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	161.—
Renta de argint austr.	101.20
Renta de hârtie austr.	101.25
Renta de aur austr.	121 —
Losurĭ din 1860.	156.75
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.60
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	743.25
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	692 25
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	117.10
London vista	239.82½
Paris vista	95.35
Rente austr. 4% de coróne	101.35
Note italiene	95.30

Cursul pieţei Braşov.

Din 21 Ianuarie n 1903

Bancnot rom.	Cump.	18.80	Vênd.	18.84
Argint român.	„	18.60	„	18.76
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Mărcĭ germane	„	116.90	„	117 02
Scris fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—
Ruble Rusescĭ	„	—.—	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	—.—

207—1902 végrh szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a a fogarasi kir. járásbiróság 1899. é V. II. 360/1 számu végzése következtében Dr. Micu András ügyvéd által képviselt „Albina“ nagyszeboni takarékpénztár intézet javára felsőszombatalvi Stanciu Juon, Bota Nicolae és Bigu Alexa ellen 925 kor. s jár. erejéig 1899. évi Julius hó 26 án foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 1496 kor. becsült következő ingóságok u. m: szarvas marhak, lovak, sertések, szekerek, gazdasági eszközök, széna, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. jrbiróság 1902 ik évi V II 172/4 számu végzése folytán 925 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. évi Decz hó 16. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 45 kor. 80 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Felső Szombatfalva község házánál leendő eszközlésére **1903 évi Februar hó 2-dik napjának delelötti 9 órája** határidőül kitüzetik. és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §§ ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna. jelen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Fogarason, 1903 évi Január hó 4-ik napján.

Gyárfás Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

1—1.(808)